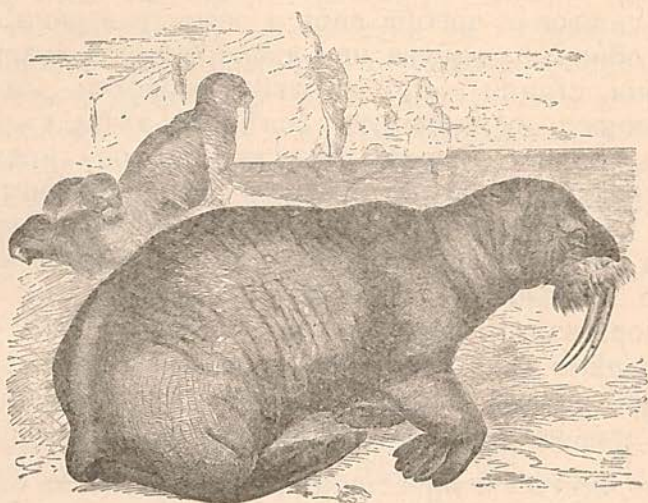

Моржътъ излиза съ голѣма мжка на сушата, особено, ако брѣгътъ е стрѣменъ или ледено-скалистъ. За да се добре до сушата много му помагатъ двата извънредно голѣми и здрави жби, това сж двата кучешки жби отъ горната челюстъ. Тѣ достигатъ на голѣмина 60 до 80 см. Съ тѣзи здрави жби моржътъ се прикрепва за скалитѣ о стрѣмния брѣгъ, като ги забива силно въ земята или въ дебелия ледъ и така лека-полека се покатерва по брѣга и излиза на сушата.

Фиг. 3. — Моржъ

Друго характерно за моржа е кжсата му, но широка муцуна, около която сж наредени въ 10—12 реда, дълги до 20—30 см. рогови пластинки — мустачки. Ноздритѣ сж широки, въ видъ на полумесецъ. Очитѣ, въ сравнение съ тѣзи на тюлена, сж доста малки. Въ млада възраст моржътъ е почти черъ, по-после става жълто-рѣждивъ, а на старостъ — почти бѣлъ.

Моржътъ е билъ познатъ много отдавна на старитѣ пжтешественици. Тѣ увѣряватъ, че сж наблюдавали моржови стада отъ нѣколко хиляди глави. Презъ 17. вѣкъ отъ екипажа на единъ параходъ сж